

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I. 35.211/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Dr. Figula Ildikó bíró;

Dr. Tóth Kincső bíró

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: név ügyvéd

Cím4

Az alperes: Alperes1

(Cím1)

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

(Cím1)

A per tárgya: agrártámogatási ügyben hozott közigazgatási végzés bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 14. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Budapest Környéki Törvényszék

12.K.701.182/2023/12. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az elsőfokú hatóság a 32882216422 iratazonosító számú végzésével terület alapú támogatás igénylése jogcím keretében megállapított 3.097.477, Ft támogatási összegből 3.097.477, Ft támogatási összeg levonására rendelkezett, tekintettel arra, hogy a felperesnek az elsőfokú hatósággal szemben 2022. augusztus 04. napján tartozása állt fenn. A visszatartást a 33415837 iratazonosító számú, 2022. január 13. napján meghozott elsőfokú döntés alapozta meg, amely döntés a felperes 2014. évi egységes terület alapú támogatási kérelme tárgyában született, megismételt eljárás keretében. Ebben a döntésében a hatóság a felperes egységes terület alapú támogatás iránti kérelmét elutasította, s egyben 14.733.959, Ft összeg erejéig a támogatásból őt kizárta. Ezt megelőzően a felperes 2007. évi terület alapú támogatásra irányuló kérelmét a hatóság többször felülvizsgálta, majd a 2021. május 04. napján kelt döntésével 6.624.077, Ft támogatási összeget állapított meg, mely összegből 3.545.990, Ft-ot rendelt átutalni a felperes számlájára. A hatóság arról is tájékoztatta a felperest, hogy a fennálló köztartozása vagy áthúzódó szankciójának összege levonásra kerülhet, és amennyiben a teljes támogatás összegét ezek kiteszik, úgy a támogatási összegek nem kerülnek átutalásra.

[2] Ezt követően rendelte el az elsőfokú hatóság a már fent említett végzésével a 3.097.477, Ft támogatási összeg levonását azzal, hogy a visszatartással rendelkező döntés tartalmazza a visszatartás jogalapjául szolgáló döntés számát, keltét, jogcímét, megnevezését, valamint a levont jogkövetkezmény összegét is.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes az EUJF/2982-1/2022. számú végzésével az elsőfokú végzést helyben hagyta. Döntése indokolásában ismertette a visszatartás jogalapját képező döntéseket, illetve azt, hogy ebben az eljárásban nem vizsgálhatja felül a visszatartás jogalapját képező döntéseket, kizárólag a visszatartásról rendelkező végzés jogszerűségét vizsgálhatja.

A felperes keresete

[4] A felperes keresetében a végzés hatályon kívül helyezését az elsőfokú végzésre is kiterjedően kérte, azzal, hogy a bíróság kötelezze az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására. Érvelése szerint nincs olyan hatályos határozat, ami levonást állapítana meg a 2007-es igénylés alapján, így ilyen levonást nem lehet eszközölni. Arra is hivatkozott, hogy a szankciót a következő évek támogatására és nem visszamenőleg lehet alkalmazni, illetve a 73/2009. EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés, a moduláció és az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer tekintetében, az említett rendeletben létrehozott, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról, valamint az 1234/2007. EK tanácsi rendeletnek a kölcsönös megfeleltetés tekintetében, a borágazatban meghatározott támogatási rendszer keretében történő végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló Bizottság 1122/2009. EK rendeletének 58. cikk (2) bekezdése értelmében a levonást a következő három naptári év támogatásából lehet levonni, tehát a 2014-es szankciót a 2007-es támogatás összegéből nem lehet végrehajtani. Ezen túlmenően a levonásra való jogosultság a 2022-ben azért nem lehetséges, mert a ténymegállapítástól számított három év már eltelt.

[5] Az alperes védiratában a felperes keresetének elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy az alperes jogszerűen és határidőben rendelkezett a felperes részére megítélt, de még ki nem utalt támogatási összeg visszatartásáról, az EK rendelet 58. cikke szerinti ténymegállapítást a hatóság 2022. január 13. napján meghozott 487/5301/7/15/2018. iktatószámú határozatával

tette meg. Az alperes a 2014. évre vonatkozó felperes támogatás iránti kérelmet ezen határozatával bírálta el, és ettől az időponttól számítottan az EK rendelet 58. cikkében meghatározott határidő nem telt el, így alaptalanul hivatkozott a felperes a határidő túllépésre. Utalt továbbá a mezőgazdasági, agár- vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Támtv.) 60. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésre és az ezzel kapcsolatban kialakult kúriai gyakorlatra.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[7] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, a jogerős ítélet megváltoztatása és az alperes végzésnek az elsőfokú végzésre is kiterjedő megsemmisítése, és a hatóság új eljárás lefolytatására történő kötelezése érdekében. A felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. (1) bekezdés aa) és ab) pontjára figyelemmel kérte. Kiemelte, hogy a felülvizsgálati kérelemben kifejtett kérdésekben a jogszabály nem mindenben ad világos útmutatást, így hasonló ügyekben bírói jogértelmezés válhat szükségessé. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetben felvetett kérdéseket nem indokolta, így szükséges az elsőfokú bíróság orientálására. A felvetett jogkérdés különleges súlyát, illetve társadalmi jelentőségét pedig arra alapította, hogy nagy számú mezőgazdasági gazdálkodót érint az alperes elszámolási gyakorlata.

A Kúria döntése és jogi indokai

[8] A felülvizsgálati kérelem befogadására – az alábbiakra tekintettel – nincs törvényes lehetőség.

[9] A Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata,

aa) a joggyakorlat egységének, vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[10] A Kúria megvizsgálta a felülvizsgálati kérelem befogadhatóságával kapcsolatban előadottakat, ám azok alapján a rendkívüli perorvoslati eljárás lefolytatását nem látta indokoltnak.

[11] A Kúria kiemeli a Kp. 117. § (4) bekezdése nem teremt alanyi jogot a felülvizsgálati kérelem befogadására. A befogadásról döntő bíróság vizsgálja meg, hogy az ügyben olyan kérdés merül-e fel, amely a Kp. 118. § (1) bekezdésének rendelkezései alá tartozik. A befogadhatóság tárgyában hozandó döntése körében azonban kizárólag a Kp. 118. § (1) bekezdésében felsorolt befogadási okok fennállását vizsgálhatja, a felülvizsgálati kérelemben megjelölt, annak alapját képező jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, mert arra csupán a már befogadott felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló határozatában van törvényes lehetőség (Kfv.IV.37.483/2023/2.).

[12] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem befogadására – általánosságban – akkor kerülhet sor, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn (7/2023. jogegységi határozat). A joggyakorlat továbbfejlesztése céljából a felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását az indokolhatja, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes ugyan, annak követése azonban a körülmények megváltozására tekintettel nem támogatható.

[13] A Kúria álláspontja szerint jelen ügy nem vet fel olyan elvi jelentőséggel bíró jogkérdést, amely kapcsán a joggyakorlat egységével, vagy továbbfejlesztésével összefüggő felső bírósági iránymutatásra lenne szükség. Elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amellyel egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kfv.I.35.374/2020/2., Kfv.III.37.447/2021/2., Kfv.III.37.573/2022/2., Kfv.II.37.712/2023/2., Kfv.V.35.088/2024/2.).

[14] A felperes felülvizsgálati kérelmében az EK rendelet 58. cikkének helytelen értelmezésére utalt, illetve ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási hiányosságát állította.

[15] A Kúria álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az EK rendelet 58. cikkének értelmét az ítéletének [25] és [26] pontjában helytállóan állapította meg, illetőleg a felperes „elévüléssel” kapcsolatos álláspontját is elbírálta. Helyesen idézte a Támtv. 60. § (1) bekezdésében foglalt visszatartás jogintézménye kapcsán kialakult kúriai gyakorlatot. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában részletesen számot adott döntéséről, illetve a felmerült jogértelmezéséről. Mind erre figyelemmel a felülvizsgálati kérelem befogadására a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján nem kerülhetett sor.

[16] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ab) alpontja alapján a felvetett jogkérdés különleges súlyára tekintettel a Kúria egységes gyakorlata szerint a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha az nagy számban előforduló, új típusú ügyben merült fel, azaz a vizsgált jogkérdés túlmutat a konkrét ügyön, és a Kúria iránymutatása szükséges. Az ügy társadalmi jelentősége pedig különösen akkor minősül befogadási oknak, ha az adott jogkérdés a jogalanyok széles körét érinti. A befogadási ok fennállásának megállapítása igényli tehát, hogy a konkrét egyedi ügyben elfoglalt jogi álláspont ne csak az adott ügyben érintettekre legyen kihatással, hanem közvetve az adott ügyben nem szereplő jogalanyok helyzetére és iránymutatást adjon. A perbeli ügyben e körülmények fennállását a Kúria nem látta megállapíthatónak, mivel nincs olyan új típusú ügy, amelynek különös súlya, vagy társadalmi jelentősége folytán a Kúria iránymutatása szükséges lenne.

[17] A Kúria hivatalból megvizsgálta, és úgy értékelte, hogy a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ac) alpontja szerinti befogadási ok – az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége – nem áll fenn.

[18] A felperes a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pontjának ad) alpontja szerinti befogadási okra nem hivatkozott, ezáltal azzal kapcsolatban a Kp. 117. § (4) bekezdésében meghatározott indokolási kötelezettségének sem tett eleget. A Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontja alapján sem volt lehetőség a felülvizsgálati kérelem befogadására, mivel a felperes a felülvizsgálati kérelmében a befogadási okok körében nem jelölt meg olyan közzétett kúriai határozatot, és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltérne.

[19] A fentiekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[20] *A felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadása, mivel a befogadás indoka nem áll fenn.*

Záró rész

[21] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése szerint tanácsban, tárgyaláson kívül, indokolt végzéssel határozott.

[22] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[23] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2024. szeptember 18.

Dr. Hajnal Péter s.k.

a tanács elnöke

Dr. Heinemann Csilla s.k.

előadó bíró

Dr. Figula Ildikó s.k.

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

bíró

Dr. Tóth Kincső s.k.

bíró